

Not everything that counts can be counted, and not everything that can be counted counts!

På Svalnäs reflekterar vi regelbundet över det vi gör och försöker bli klokare över *vad* det är i det vi gör som verkar hjälpa våra klienter.

En återkommande struktur för detta är den utvärderingsforskning – **samforskning** - vi bedriver sedan några år tillbaka. Elever och föräldrar får frågor kring vad de varit med om på Svalnäs och berättar för oss vad det var som hjälpte.

Alain Topor på Socialhögskolan samlar också berättelser. På en föreläsning nyligen med titeln *det obetydligas betydelse* delade han erfarenheter från sin forskning inom socialpsykiatri – om människors upplevelser av vad som hjälper. Han talade om mikrobekräftelser, om relationer baserade på respekt och ömsesidighet och om handlingarnas betydelse – särskilt när handlingarna innehåller något utöver det förväntade.

I materialet från vår **samforskning** framträder liknande berättelser. Barn och föräldrar berättar om viktiga handlingar, händelser och erfarenheter gjorda tillsammans med personalen. Vi har ofta blivit överraskade av det som berättas och berörda av berättelser om förändrande upplevelser.

Hade vi inte **samforskat** hade vi sannolikt missat dessa upplevelser, eftersom det som beskrivs kan (miss)uppfattas som mer alldagligt och vardagligt än terapeutiskt – och det är väl det terapeutiska som räknas?

Vi behöver naturligtvis våra utvärderingsformulär och våra skattningar, men vi behöver också få svar som vi inte vet frågorna på!

Läs mer på vår hemsida
www.svalnas.se